

заради паритѣ ми. Ако дадешъ нѣкому пари, или друго нѣщо, ще кажатъ: той пише, или говори хубаво за него заради паритѣ ми. Пъкъ ако нѣкой те мрази, тукъ поне си сигуренъ, че този човѣкъ е искренъ, съ нищо не си го подкупилъ. Така Господъ прави, По нѣкой ижъ Той ни изпрати сиромашията, да види, до колко Го обичаме. Когато сме облѣчени хубаво, когато ни дава пари, казваме: колко е благъ Господъ! Като Него нѣма другъ. Но слѣдъ, като дойде сиромашията, казваме: вижъ, този Господъ не е толкова справедливъ, види се, че и въ Него има пристрастие. Азъ почнахъ малко да се колебая. Взехъ да чета нѣкаква философия, и тамъ се казва, че въ свѣта нѣма оправдия. Зарѣжи му края! Мисля си: какво да се прави тогава? — Почни да бѣркашъ въ каситѣ! Тѣй се явяватъ онѣзи символи, онѣзи примѣри изъ живота. Отива единъ тѣрговецъ на стока при началника на гарата въ единъ бѣлгарски градъ и му казва: господинъ началникъ, отпусни ми нѣколко вагона да си прѣнеса стоката! — Не може. Аманъ, господинъ началникъ, жена имамъ, дѣца имамъ, услужи ми! — И му показва 10-тѣ си прѣста. Какво значатъ тия 10 прѣста нагорѣ дигнати? — Ще ти дамъ 10,000 лв., услужи ми. А, казва началникътъ, моля, моля, зимно врѣмѣ е, този човѣкъ има жена, дѣца, услужете му. Веднага дава разпореждания, отпушкатъ му вагони. Питамъ сега: при такава една култура, при такова едно разбиране, когато настъ тѣй лесно могатъ да ни подкупятъ, какво благо можемъ да очакваме? Вижъ, азъ похваливамъ този началникъ въ едно отношение. Ако този началникъ само за 10,000 лв. вед-